कुलटा नरघातिभ्यो निर्द्दया दुष्टमानसा ।
जारार्थे च सुतं हन्ति बान्धवस्य च का कथा ॥ ८६ ॥
न हि वेदा विदन्त्येवं कुलटाहृदयङ्गमं ।
कथं देवाश्च मुनयः सन्तो जानन्ति निश्चयं ॥ ८७ ॥
रतिशूरं प्रियं दृष्ट्वा क्षीरं घृतमिवाचरेत् ।
गते वयसि जीर्णं तं विषं दृष्ट्वा त्यजेत्क्षणात् ॥ ८८ ॥
न विश्वसेयुस्तां दुष्टां तस्मात् सन्तो हि सन्ततं ।
न रिपुः पुरुषाणाञ्च दुष्टास्त्रीभ्यः परो भुवि ॥ ८९ ॥
विषं मन्त्रादुपशमं जलाद्वह्निश्च निश्चितं ।
अग्नेश्च [7]कण्टकोच्छन्नं दुर्ज्जनः स्तवनाद्वशः ॥ ९० ॥
लुब्धो धनेन राजा च सेवया सततं वशः ।
मित्रं स्वच्छस्वभावेन भयेन च रिपुर्व्वशः ॥ ९१ ॥
आदरेण वशो विप्रो युवती प्रेमभारतः ।
बन्धुर्व्वशः समतया गुरुः प्रणतिभिः सदा ॥ ९२ ॥
मूर्खो वशः काथायाञ्च विद्वान् विद्याविचारतः ।
न हि दुष्टा च कुलटा [8]पुंसश्च वशगा भवेत् ॥ ९३ ॥
स्वकार्य्ये तत्परा शश्वत् प्रीतिः कार्य्यानुरोधतः ।
न सर्व्वस्य वशीभूता विना शृङ्गारमुल्वनं ॥ ९४ ॥
न प्रीत्या न धनेनैव न स्तवान्न च सेवया ।
न प्राणदानतो वेश्या वशीभूता भवेत्क्षणं ॥ ९५ ॥

---

[7] कण्टकाच्छन्नमिति R. [8] पुंसाञ्च T.